

[Rimstad.]

videlsen af et andet rammebeløb, nemlig 68 mill. kr., som den højtærede minister ønskede at lægge til rammen på de 500 mill. kr. for Danmarks tekniske højskole. Dengang behøvede vi ikke at spørge, om beløbet var strengt nødvendigt, for det havde den højtærede minister selv i sin fremsættelsestale sagt at det ikke var. Til trods herfor og til trods for, at beløbet efter vor opfattelse var en forkert investering, der burde have været anvendt et andet sted inden for ingeniøruddannelsen, hvis man endelig ville af med pengene på dette område, fik den højtærede minister alligevel sine 68 mill. kr. Det synes særdeles vanskeligt at få flertallet i det høje ting til at se kritisk på beløb, som foreslås anvendt til undervisning; undervisningen her i landet er jo blevet sådan en slags hellig ko, hvem intet må nægtes. Alligevel vil vi også denne gang rejse spørgsmålet, om den foreslåede udvidelse, de 51 mill. kr., af beløbsrammen på 355 mill. kr. er strengt nødvendig. Det erkendes dog vist fra alle sider her i landet, at vi befinder os i en vanskelig økonomisk situation, hvor en forbrugsdæmpning både hos den enkelte og hos staten vil være et særdeles velkomment middel til imødegåelse af vore vanskeligheder. Ganske vist skal de 51 mill. kr. fordeles over 13 år. ligesom de 68 mill. kr. til den tekniske højskole også skulle fordeles over en år-række, men principielt bør vi ikke i dag her i folketinget bevilge penge, som ikke er strengt nødvendige. Dette vil jeg gerne sige selv med risiko for, at den højtærede undervisningsminister vil kalde mine ord for ulidelige. I særdeleshed gælder det for oppositionen, at den fra fortilfælde må vide, at den siddende regering øjeblikkelig vil benytte sig af situationen og tildele den mere end et medansvar for vore økonomiske vanskeligheder, hvis den fraviger princippet om det strengt nødvendige. Spørgsmålet må da blive, om disse 51 mill. kr. er strengt nødvendige, eller om der er mulighed for,

at de ved besparelser på andre områder kan udlignes, således at sagkundskabens ønsker alligevel i betydeligt omfang kan imødekommes.

Efter den i øvrigt udmærkede redegørelse i lovforslagets bemærkninger for merudgifterne, der altså falder i de tre nævnte sektioner, den ændrede plan, de elektriske afskærmninger og tunnelforbindelsen til militærhospitalet, må det dog forbyse, at problemerne omkring disse tre afsnit ikke blev behandlet for to år siden. Problemstillingen var jo dog kendt dengang. Det er i den forbindelse ganske interessant at erindre om den højtærede undervisningsministers forgængers ord, da han søgte den oprindelige rammebevilling på de 355 mill. kr. og sagde, at rigshospitalsbyggeriet nu havde nået det stadium, hvor man ved at begynde på centralkompleksets bygning låste hospitalets udformning fast. I dag, kun to år efter, kan vi sige: men desværre ikke fast nok.

Vi vil henstille til deltagerne i det kommende udvalgsarbejde, at alle muligheder for besparelser inden for den lagte ramme undersøges. Vi synes, at det må forekomme den sagkundskab, der her har planlagt, særdeles bemærkelsesværdigt, at samlede budgetudvidelser på omkring 15 pct. allerede efter to års forløb skulle være nødvendige. Det er efter vor opfattelse den slags, der hos menigmand ikke forøger respekten for den omhu, hvormed statens investeringer planlægges.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg vil takke for den gode behandling, lovforslaget fik fra praktisk talt alle ordførerne, og jeg vil gerne tilslutte mig det, der blev sagt dels af det ærede medlem fru Grethe Philip, dels af det ærede medlem hr. Lysholt Hansen om de umådelige vanskelige arbejdsvilkår, man har ude på rigshospitalet i øjeblikket. Jeg håber, at det udvalg, der formentlig bliver nedsat — jeg er enig i, at selvfølgelig bør der, hvis jeg skal sige det, nedsættes et udvalg om dette lovforslag — vil tage sig tid til at gå ud at